

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 10C/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220204012
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Nižňanská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2022:1220204012.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Nižňanskou, v právnej veci žalobkyní: 1. F. M. H., J. XX.X.XXXX, J. Č. XXX, Q. N., 2. S. G., J. XX.X.XXXX, E. K. Č. XXX, Q. N., obe zastúpené: Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o., Záhradnícka 51 v Bratislave, proti žalovanej: Union poisťovňa, a.s., Karadžičova 10 v Bratislave, IČO: 31 322 051, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni v 1. rade náhradu nemajetkovej ujmy v sume 9.000 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku súd žalobu žalobkyne v 1. rade zamieta.
- III. Žalobkyni v 1. rade sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z priznanej sumy.
- IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni v 2. rade náhradu nemajetkovej ujmy v sume 11.000 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- V. Vo zvyšku súd žalobu žalobkyne v 2. rade zamieta.
- VI. Žalobkyni v 2. rade sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z priznanej sumy.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd sa žalobkyne voči žalovanej domáhali náhrady nemajetkovej ujmy v sume každá po 35.000 € a náhrady trov konania.
2. Žalobu zdôvodnili tým, že dňa X.X.XXXX sa ich matka M. G. stala účastníčkou dopravnej nehody, ktorú spôsobila vodička O. J.. Osobné motorové vozidlo V. S., EČV: X.-XXXEC, ktoré bolo povinne zákonne poistené u žalovanej, vošlo na železničné priecestie, keď jeho vodička nerešpektovala svetelné signalizačné zariadenie. Následkom bola zrážka s rýchlíkom č. XXX na trase H.-G.. Vodička aj matka žalobkyní zraneniam utrpovým pri nehode podľahli.
3. Medzi škodu na zdraví sa v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., o povinnom zmluvnom poistení (ďalej len zákon o PZP) zaraďuje aj nemajetková ujma, ktorú utrpeli blízki rodinní príslušníci osôb, ktoré sa stali obeťami dopravnej nehody krytej povinným zmluvným poistením. Túto skutočnosť potvrdzuje aj rozsudok NS SR zo dňa 31.7.2017 pod sp. zn.: 6MCdo/1/2016, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR pod č. R 61/2018, podľa ktorého "škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je

aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne vecne legitimovaná".

4. Výzvami zo dňa 2.4.2020 si žalobkyne uplatnili u žalovanej nárok na náhradu nemajetkovej ujmy každá vo výške po 35.000 €. Žalovaná tento nárok neuspokojila a to ani čiastočne.

5. Rodinný vzťah medzi nebohú a žalobkyňami bol plný harmónie, lásky a porozumenia. Boli si v živote veľkou oporou. Matka žalobkýň bola stelesnením bezpečia, pohodlia a lásky. Bol to človek s veľkým srdcom. Žalobkyne sa okrem svojej matky s ďalšou rodinou nestretávali a jej smrť do ich života nepriaznivo zasiahla. Už nikdy sa s ňou nebudú môcť rozprávať, tešiť sa s ňou a deliť o svoje radosti i starosti. Neustále spomienky na jej smrť negatívne vplyvajú na ich duševný stav, z čoho majú psychické problémy. Majú problémy so spánkom, príjmom potravy, neustále sa vracajú k tragickému dňu. Pre úzkostné stavy navštevujú psychológa.

6. Žalovaná doručila súdu písomné Vyjadrenie k žalobe dňa 25.11.2020. V ňom namietla, že uplatnená výška nemajetkovej ujmy je neprimerane vysoká. Pre primeranosť výšky nemajetkovej ujmy je rozhodujúca závažnosť jej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Pri jej priznaní by sa malo vychádzať z detailného dokazovania vzťahov medzi príbuznými a ich zomrelými, pričom treba skúmať najmä intenzitu ich vzťahu, vek zomrelých a pozostalých, existenčnú závislosť a iné. V žalobe uvedené zdôvodnenie nároku žalobkýň je všeobecné a nedostatočné. Je preto potrebné vykonať ich výsluch. Je nevyhnutné, aby súd pri svojom rozhodovaní prihliadal aj na ustálenú judikatúru súdov v obdobných prípadoch.

7. Po doručení predžalobnej výzvy sa žalovaná pokúsila so žalobkyňami dohodnúť na mimosúdnom urovaní tak, že každej ponúkla sumu vo výške 3.000 €. Žalobkyne s touto sumou nesúhlasili.

8. Žalobkyne doručili súdu dňa 27.12.2020 Repliku k vyjadreniu žalovanej. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy žalobkýň vyplýva najmä zo skutočnosti, že neočakávané úmrtie ich matky im spôsobilo doživotnú, rozsiahlu a ničím nereparovateľnú ujmu. Úmrtím matky došlo k deštrukcii najcitlivejších interpersonálnych väzieb tvoriacich základ a rámec ich súkromného života.

9. Žalobkyne apelujú na súd, aby pri priznaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy prihliadol na judikatúru súdov v obdobných ako aj v iných prípadoch a to z pohľadu hierarchie hodnôt, ktorým je ľudský život, či prietahy v konaní, násilné trestné činy, choroby z povolania, či poskytovanie zdravotnej starostlivosti "non lege artis". Výskumný ústav dopravný v Žiline vo svojom stanovisku z 30.11.2012 vyčíslil hodnotu ľudského života na sumu 332.144 €.

10. Žalovaná v Duplike doručenej súdu 28.1.2021 uviedla, že nespochybňuje samotný zásah do osobnostného práva žalobkýň, namieta však jeho uplatnenú výšku, ktorú naďalej považuje za neprimerane vysokú. Žalovaná poukázala na konkrétne rozhodnutia súdov, ktoré v obdobných prípadoch priznali oveľa nižšie, než sú žalované sumy. Napríklad KS v Prešove v rozsudku zo dňa 20.7.2020 pod sp. zn.: 7Co/14/2020 priznal synovi nebohej otca sumu 3.000 €, dcére, ktorá s ním žila v spoločnej domácnosti 5.000 €, ďalšej dcére 4.000 €; KS v Nitre v rozsudku zo dňa 27.11.2019 pod sp. zn.: 25Co/72/2019 priznal dcéram nebohej matky po 5.000 €; KS v Trnave rozsudkom zo dňa 31.5.2016 pod sp. zn.: 24Co/440/2015 priznal dcéram nebohej matky, ktoré ju pravidelne navštevovali sumu 6.000 €, dcére, ktorá s ňou žila v spoločnej domácnosti sumu 8.000 € a synovi, ktorý matku navštevoval dvakrát do roka sumu 4.000 €; KS v Prešove v rozsudku zo dňa 25.1.2017 pod sp. zn.: 7Co/121/2016 priznal dcére nebohej matky, ktorá s ňou žila v spoločnej domácnosti sumu 6.000 €.

11. Vo všetkých prípadoch súd posudzoval konkrétne okolnosti prípadu, intenzitu vzťahov, citovú naviazanosť, finančnú závislosť, vek žalobcov a nebohej rodiča a ustálenú súdnu prax.

12. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu a dospel k záveru uvedenom vo výroku tohoto rozsudku.

13. Súd mal v spore nepochybné preukázané, že dňa 5.7.2019 prišlo k dopravnej nehode, pri ktorej zahynula matka žalobkyň M. G.. V čase smrti mala M. G. 47 rokov, žalobkyňa v 1. rade 28 rokov a žalobkyňa v 2. rade 26 rokov. Dopravnú nehodu spôsobila vodička O. J. vozidlom Renault S., ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovanej.

14. Žalovaná svoju pasívnu vecnú legitímáciu v spore o náhradu nemajetkovej ujmy nespochybnila. Nespochybnila ani vznik dopravnej nehody ako ani zodpovednostný vzťah. Uplatnenú výšku náhrady nemajetkovej ujmy považovala za neprimerane vysokú.

15. Z uvedeného dôvodu sa súd pri vykonanom dokazovaní zamerl najmä na dôvodnosť tejto výšky náhrady nemajetkovej ujmy.

16. Žalobkyňa v 1. rade pri svojom výsluchu uviedla, že mala so svojou matkou veľmi pekný vzťah. Matka bola veľmi obetavá, pracovala a starala sa o ňu so sestrou aj po rozvode s ich otcom. Ten prebehol v roku 2006. V čase nehody už s mamou nebývala. Bývala už asi 1 rok s priateľom v obci Nemčiňany, ktorá bola od bydliska matky vzdialená asi 15-20 minút jazdy autom. Stretávali sa každý druhý víkend a riešili spolu všetky problémy. Žalobkyňa bola a je zamestnaná, v súčasnosti je už vydatá a má dieťa. Smrť matky bola pre ňu nesmiernym šokom. Stalo sa to neďaleko ich domu. Nemohla uveriť, že sa také niečo stalo mame, ktorá si to nezaslúžila, pretože bola veľmi obetavá, pracovitá, snažila sa ich dobre vychovať. Chcela, aby mali riadne vzdelanie, aby pracovali, aby si urobili vodičský preukaz, teda všetko to, čo ona nemala. S rodinou sa nestretávali, pretože mali s nimi rozdielne názory. Navštívili ich len občas zo slušnosti. Nestretávajú sa ani s ich otcom. Majú len starú mamu z matkinej strany, ktorá ale nie je psychicky v poriadku.

17. Žalobkyňa v 2. rade potvrdila skutočnosti uvedené pri výsluchu svojej sestry. Iba krátko pred smrťou matky (približne 20 dní) sa od nej tiež odsťahovala k priateľovi. Na svoju matku bola veľmi naviazaná, viac ako staršia sestra sa na jej pomoc spoliehala. Mama bola jej najlepšia kamarátka. Z jej smrti bola v takom zlom psychickom stave, že prestala veriť v Boha. Nikto jej ju nemôže nahradiť. So sestrou zostali odkázané už len samy na seba. Dokonca prišli aj o dom, v ktorom bývali s matkou. Tento dom bol v 1/2-ici vo vlastníctve ich otca. Tej sa nechcel po rozvode v ich prospech vzdať. Matkina 1/2-ica bola predĺžená, preto sa obe žalobkyne dedičstva po matke vzdali. Vlastné bývanie žalobkyňa v 2. rade nemá, s priateľom bola pred nehodou v podnájme.

18. Obe žalobkyne založili do spisu aj Potvrdenia o návšteve Psychologickej ambulancie v X. zo dňa 18.5.2020. V nich je uvedené, že sú v starostlivosti ambulancie od 9.10.2019 pre úzkostné a depresívne stavy, panickú ataku v dôsledku prežitej traumatologickej udalosti náhleho úmrtia ich matky. Do konca decembra prebiehala v dvojtýždňových intervaloch psychoterapia. Neskôr a v súčasnosti prebieha terapia raz mesačne. Obom bolo doporučené psychiatrické vyšetrenie.

19. PZ žalobkyň v záverečnej reči poukázal na to, že vzťah žalobkyň k nebohej matke nebol len štandardný. Bolo medzi nimi veľmi silné citové puto. Rodina bola poznačená rozvodom, v podstate obe vyrastali bez otca a so zvyškom rodiny neudržiavali prakticky žiadny kontakt, preto v domácnosti, v ktorej fungovali, boli silné súdržné vzťahy. Žalobkyňa v 1. rade, i keď v čase nehody bola už na ceste k samostatnosti, udržiavala s matkou pravidelný kontakt. Žalobkyňa v 2. rade sa od matky odsťahovala len pár dní pred nehodou. Obe bývali v neďalekých dedinách, možno teda predpokladať, že by podpora a súdržnosť s matkou naďalej pretrvávala. Smrťou matky prišli žalobkyne i o dom, v ktorom predtým bývali, čím stratili pomyselnú záchrannú sieť, ak by im plány v osamostatnení sa, nevyšli. Žalobkyne tiež prišli aj o významnú oporu, ktorú mali vo svojej matke. Nezanedbateľné je napokon i to, že obe skončili v starostlivosti psychológa.

20. PZ žalovanej v záverečnej reči nespochybnila, že vzťah medzi žalobkyňami a ich matkou bol blízky, úprimný a plnohodnotný. V konaní však nebolo preukázané, že by tam bol určitý druh závislosti, odkázanosti, ako je to napríklad u maloletých detí. Nebola preukázaná ani žiadna finančná závislosť žalobkyň na svojej matke, ako ani skutočnosť, že by jej strata spôsobila u žalobkyň závažné a neodstrániteľné zhoršenie ich zdravotného stavu. Žalobkyne sú dve samostatné, zárobkovo činné a finančne nezávislé dcéry s pocitom smútku, ktorý je v prípade straty blízkej osoby, pochopiteľný. Stratu blízkej osoby nie je možné reparovať. V danom prípade určite nárok na náhradu nemajetkovej ujmy

vznikol, avšak nie vo výške, ktorú si žalobkyne uplatňujú. Výšku náhrady ponecháva žalovaná na úvahe súdu.

21. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

22. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

23. Podľa § 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoPZP), tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len "poistenie zodpovednosti") a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len "kancelária").

24. Podľa § 4 ods. 1 ZoPZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

25. Podľa § 4 ods. 2 ZoPZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením lebo stratou vecí

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatnení nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poistné plnenie d) ušlého zisku

26. Podľa § 15 ods. 1,2 ZoPZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava, ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

27. Podľa rozsudku NS SR zo dňa 31.7.2017 pod sp. zn.: 6MCdo/1/2016, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR pod č. R 61/2018, "škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.

28. V prejednávanej veci si blízke osoby - dcéry M. G., ktorá zomrela na následky dopravnej nehody zavinenej vodičkou osobného motorového vozidla, povinne zmluvne poisteného u žalovanej, uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za psychickú traumu spôsobenú im smrťou blízkeho človeka. V danom prípade ide o násilné pretrhnutie väzieb členov rodinného vzťahu stratou blízkej osoby.

29. Zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby následkom ktorého je smrť blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Súčasťou práva na súkromie je aj právo na rodinný život. Zväzok medzi dieťaťom a jeho rodičmi vzniká okamihom narodenia dieťaťa a trvá, aj keď už rodičia s deťmi nežijú. Právo na súkromie zahŕňa aj právo fyzickej osoby vytvárať a udržiavať vzťahy s inými ľudskými bytosťami, predovšetkým s členmi svojej vlastnej rodiny. Už samotná strata blízkeho človeka znamená pre jeho najbližšiu rodinu značnú ujmu. Nárok žalobkýň mal preto súd za dôvodný čo do jeho základu.

30. Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy súd prihliadol na zákon č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi platný v čase dopravnej nehody (v súčasnosti nahradený zákonom č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov), na základe ktorého ak bola násilným trestným činom spôsobená smrť, odškodnenie tvorí maximálne 50 násobok minimálnej mzdy. Minimálna mzda v

roku 2019 tvorila sumu 430 € (netto) x 50 = 21.500 €. Túto hranicu súd zobral ako maximálne prípustnú pre priznanie výšky nemajetkovej ujmy v prípade žalobkyň.

31. Vzhľadom k tomu, že je potrebné rozlišovať, že pri obetiach násilných trestných činov ide o úmyselné konanie páchatel'ov a teda o úmyselné trestné činy, ktoré štát odškodňuje z dôvodu, že im nedokázal zabrániť, v prípade prejednávanej veci išlo o čin nedbanlivostný, preto už z tohoto dôvodu súd považoval za potrebné vyššie uvedenú maximálne prípustnú hranicu ešte znížiť. A hoci súd nepochybuje, že následok môže byť tak pri násilnom, ako aj nedbanlivostnom konaní rovnaký, pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy je potrebné prihliadať na okolnosti, za ktorých k nehode došlo, prípadne aj osobu škodcu, vek obeť a vek pozostalých, ich prípadnú odkázanosť na obeť, stupeň príbuzenstva, citové väzby, následky, ktoré pozostalí utrpeli a podobne.

32. S prihliadnutím na uvedené princípy súd priznal žalobkyni v 2. rade sumu 11.000 €. Prihliadol na to, že žalobkyňa už v čase smrti svojej matky nebola na ňu finančne ani inak závislá a pracovala, emočne bola na ňu viac naviazaná ako jej sestra, žalobkyňa v 1. rade. Žalobkyňa v 2. rade sa od svojej matky odsťahovala len asi 20 dní pred nehodou. Sama uviedla, že jej matka bola najlepšou priateľkou a o všetkom sa s ňou radila. Rodinu s priateľom si ešte len začala vytvárať, pričom prišla o nepochybne pre ňu cenné životné rady, ktoré jej matka mohla dlhé roky poskytovať. Prišla aj o domov, bezpečné útočisko, kam sa mohla v prípade problémov vrátiť. Žalobkyňa v 2. rade trpela a trpí úzkosťami a depresívnymi stavmi, ktoré rieši s pomocou psychológa.

33. Žalobkyni v 1. rade súd priznal sumu 9.000 €. Mal za to, že síce aj u nej platí to, čo v prípade mladšej sestry, ale s výnimkou toho, že bola od matky viac nezávislá, bývala už cca rok so svojim priateľom a svoju matku už iba pravidelne navštevovala raz za dva týždne.

34. Sumy, ktoré súd priznal sú o niečo vyššie ako sumy v obdobných prípadoch, ktoré mal súd k dispozícii v rámci rozhodnutí založených do spisu stranou žalovanej (3.000 - 8.000 €). Je tomu tak aj z toho dôvodu, že obe žalobkyne nemali okrem matky žiadne iné príbuzenstvo, ktoré by im mohlo podať pomocnú ruku, či s nimi aj zdieľať ich smútok. Obe uviedli, že s otcom sa nestretávajú (matka sa s ich otcom rozviedla a ten trval na svojom spoluvlastníctve k domu) a ich jediná stará mama je psychicky chorá. Žalovaná tieto skutočnosti nepoprela. Zanedbateľná nie je ani skutočnosť, že podstatnú časť svojho mladého života žalobkyne vyrastali v neúplnej rodine a o to viac boli k nebohej matke emocionálne pripútané.

35. V tejto súvislosti súd poukazuje najmä na judikatúru v obdobných veciach založenú do spisu zo strany žalovanej a to: R-OS Kežmarok zo dňa 23.9.2019 pod sp. zn.: 3C/5/2018, potvrdený R-KS Prešov zo dňa 20.7.2020; R-OS Trnava zo dňa 21.1.2015 pod sp. zn.: 13C/9/2013, potvrdený R-KS Trnava zo dňa 1.6.2016 pod sp. zn.: 24Co/440/2015; R-OS Prešov zo dňa 26.10.2016 pod sp. zn.: 14C/298/2014, potvrdený R-KS Prešov zo dňa 28.8.2018 pod sp. zn.: 9Co/6/2017 a R-OS Žilina zo dňa 10.10.2019 pod sp. zn.: 14C/55/2018, potvrdený R-KS Žilina zo dňa 30.6.2020 pod sp. zn.: 5Co/16/2020.

36. Súd neprihliadol na žalobkyňami poukázané rozhodnutia z dôvodu, že tieto neriešili obdobné prípady straty matky, či otca, ale straty dieťaťa (R-OS Bratislava II zo dňa 5.2.2014 pod sp. zn.: 18C/76/2012, tento rozsudok bol sčasti zrušený; R-KS zo dňa 28.3.2017 pod sp. zn.: 5Co/30/2014; R-OS Bratislava II zo dňa 28.10.2013 pod sp. zn.: 13C/206/2008, R-NS SR zo dňa 22.2.2017 pod sp. zn.: 6Cdo/92/2015). Ďalšie rozsudky sa síce týkali straty matky, išlo ale o deti nesamostatné, vo veku blízkom veku maloletých, s ďalšími vážnymi okolnosťami a následkami (R-KS Trenčín zo dňa 7.7.2015 pod sp. zn.: 6Co/810/2014 zo dňa 7.7.2015; R-OS Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15.1.2014 pod sp. zn.: 7C/151/2008).

37. Súd sa pri rozhodovaní o nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v žiadaných sumách nemohol prikloniť ani k poukazu PZ žalobkyň na rozhodovanie súdov v iných prípadoch nárokov na náhradu nemajetkovej ujmy, napr. za zásah do ochrany cti a ľudskej dôstojnosti, zásah pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti "non lege artis", priedahoch v konaní a ďalšie, pretože ide o úplne odlišné skutkovo riešené prípady, ktoré sú s prejednanou vecou neporovnateľné. Nemožno tiež poukazovať na znaleckým ústavom vyčíslenú hodnotu ľudského života, o ktorej nevedno, ako ku nej ústav prišiel. Nie je prípustná ani automatická paušalizácia súm priznávaných súdmi vo veciach obdobných, ako je vec prejednávaná.

Každý prípad je totiž iný a východiskové princípy potrebné pre priznanie výšky nemajetkovej ujmy súd posudzuje vždy vo vzťahu k okolnostiam, za ktorých sa udiali a následkom, ktoré vyvolali.

38. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol v znení, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohoto rozsudku. Priznané sumy súd považuje za primerané.

39. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. s použitím čl. 4 ods. 2 C.s.p. Súd zvolil normu, ktorá platila za účinnosti predchádzajúceho súdneho poriadku (§ 142 ods. 3 O.s.p.) a priznal žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100%, pretože výška nemajetkovej ujmy bola ponechaná na úvahe súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a. neboli splnené procesné podmienky,
- b. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c. rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).